

Lapsevanemaid pahandavad kehalise tunni järgumärgid

Järgmisel õppeaastal saavad tublimad koolisportlased märgi rinda

Malle Pajula

malle@epl.ee

Et ergutada kooliõpilasi spordis pingutama, on haridusminister Tõnis Lukas välja pakkunud idee jagada tublimatele järgumärgid. Mitmed lapsevanemad on aga selle mõtte vastu ja kardavad, et kunagised VTK-normide ajad tulevad tagasi.

“Mina järgumärgi pärast kindlasti rohkem pingutama ei hakka. Las see märk olla neile, kes kangesti tahavad, mina pole spordipoiss. Peaasi, et teiste käest mingeid hiigelnorme nõudma ei hakata,” ütles Nõmme Gümnaasiumi 10. klassi poiss Madis Kats, kellele meeldib, et ta saab praegu hindeid oma võimete järgi. “Olin varem tervise pärast ettevalmistusgrupis ja mul lasti rahulikult teha. Nii pole kehaline kasvatus üldse vastik,” sõnas Kats.

Sama kooli lõpuklassi poiss Holger Koot tahaks aga järgumärki saada. “Tegelen tõsiselt jalgrattasportiga ja mulle on märk sellel alal oluline,” leidis Holger. Ta ei arva, et klassikaaslastel järgumärki nähes kadedusest siniseks läheksid või et see tekitaks õpilaste vahel pingeid. “Need, kes on kehalises nõrgemad, on sageli ise süüdi – kas ei viitsi teha või siis näiteks suitsetavad,” ütles Holger.

Terviseedendaja Anne Lill on üks lapsevanemaist, kes peab järgumärkide loomist laste sorteerimiseks. “Ühed mängivad kõrget mängu ja teised on põõbel,” ütles Lill. Tema arvates võtavad praegused kehalise tunni üldsed lastelt liigutamisrõõmu ära ja ei täida oma eesmärki. “Neist peaks väljuma kehaliselt kasvatatud inimene, kes oskaks ja tahaks täiskasvanuna jõukohaselt spordiga tegeleda,” sõnas Lill, kelle hinnangul ei too märgid lapsi spordile lähemale. “Need on võimekate omavaheline asi, teised peletatakse eemale,” ütles kahe lapse ema Lill.

Tervisetrendi peatoimetaja Sirje Maasikamäe sõnul peaks märke jagama peenestundeliselt, mitte nõrgemaid solvates, ja ka normid ei tohiks mäekõrgused olla.

Madis Kats, Nõmme Gümnaasiumi 10. klassi õpilane, sai eile esimest korda sel aastal suusad alla. “Ma pole spordipoiss ja järgumärki ei taha. Las teised võtavad selle,” arvas ta.

PRIIT SIMSON

“Kuigi ma ka ise omal ajal sporti tegin, ei meeldinud mulle VTK-normide kohustuslik täitmine. Minu teismeeas laps saab praegu kehalises proovida põnevaid alasid ja naudib seda,” ütles Maasikamäe.

Meedias järgumärke uuteks VTK-deks nimetanud kolme lapse ise Ülo Vihma peab neid mõttetuseks. “Mi-

nistril tuleks tegeleda hoopis suurema masinavärgi muutmise. Lastel pole ju praegu isegi tingimusi, kus neid märke erinevatel aladel täitma hakata,” ütles Vihma.

Nõmme Erakooli kehalise kasvatusõpetaja Meelis Petersoo sõnul on õpilastele mingit stiimulit siiski vaja. Muidu nad küsivad, miks ma pean üldse pingutama,

mis ma selle eest saan. “Tänapäeva lapsed iseenesest midagi ei tee. Vanemad võivad järkude andmise vastu olla, sest igauks nendeni ei küündi ja neile ei meeldi, et hakatakse lastel vahet tegema, ütles Petersoo ning tõi näite, et ka keemias on omad auhinnad.

Petersoo ise paneb hindeid õpilaste isiklikke või-

meid ja kohalkäimist jälgides. “On õpetajaid, kes pooldavad jälle kindlaid norme, sest see paneb pingutama ja muidu ei tuldaks nende arvates tundi kohalegi,” ütles Petersoo.

Ministri ideega tutvunud Eesti Kehalise Kasvatuse Liit otsustas seda mõtet kaaluda ja arutab järgumärkidega seonduvat veebruaris.

Liidu president Vaino Hussar leiab, et normid võiksid välja töötada, ja ka märgid ise välja jagada, spordi alaliidud. “Isiklikult arvan, et koolis tehtav jääb tervise- spordi valdkonda,” ütles Hussar, kelle sõnul kasutavad ka praegu mitmed õpetajad kas enda koostatud või vene ajast pärit norme, et pakkuda noortele võimalust pingutada.

“Minagi olen märganud, et kui käsin lihtsalt lõigu läbi joosta, siis ei pingutata. Kui aga võtan aega, tehakse hoopis rohkem. Nii juhtub ilmselt ka järgumärgiga. Kui märk on ilus, on seda ka pärast hea kodus vanematele näidata,” leidis Tartu Kesklinna Koolis kehalise kasvatusõpetajana töötav Vaino Hussar.

Minister Lukas soovib kolme järgumärki

■ Haridusminister Tõnis Lukas:

“Koolis võib juhtuda, et spordis andekas noor ei viitsi kehalise kasvatus tunnis pingutada, sest ta saab näiteks kõrgushüppelatist vaevata üle. Järgumärgid oleksid edukatele stiimuliks.

Seda ei saa veel praegu täpselt öelda, kuidas nende väljaandmine toimuma hakkab ja millised on normid. Kõik on alles arutelu tasandil. Enne järgmist aastat neid andma ei hakata, sest kasvõi märkide kavandid ja tegemine võtavad oma aja ja mui-

dugi ka rahalisi vahendeid. Isiklikult arvan, et järke võiks olla kolm ja nende väljaandmine käiks kohalikul tasandil. Seda peab spordi alaliitude ja kehalise kasvatusõpetajatega arutama. Pean igasugust arutelu järgumärkide ümber teretul-

nuks, kuigi VTK-ga võrdlemine on siltide külge kleepimine. Need pole analoogid.

Endal mul kooliajast VTK-normide täitmise kogemused puuduvad, aga sporti armastasin tol ajal teha küll.

Malle Pajula